

- warunek przewidziany w umowie zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem w celu rozstrzygnięcia istniejącego sporu, zgodnie z którym konsument odstępuje od dochodzenia przed sądem krajowym roszczeń, które mógłby podnieść w przypadku braku przyjęcia takiego warunku, może zostać uznany za „nieuczciwy”, w szczególności jeżeli konsument ten nie mógł dysponować odpowiednimi informacjami, które pozwoliłyby mu zrozumieć wynikające stąd dla niego skutki prawne;
- warunek, zgodnie z którym ten sam konsument odstępuje w odniesieniu do przyszłych sporów od sądowego dochodzenia swoich roszczeń opartych na prawach wynikających z tej dyrektywy 93/13, nie jest wiążący dla konsumenta.

(¹) Dz.U. C 381 z 22.10.2018

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 lipca 2020 r. – Republika Czeska / Komisja Europejska

(Sprawa C-575/18 P) (¹)

[Odwołanie – Zasoby własne Unii Europejskiej – Odpowiedzialność finansowa państw członkowskich – Wniosek o zwolnienie z udostępnienia zasobów własnych – Skarga o stwierdzenie nieważności – Dopuszczalność – Pismo Komisji Europejskiej – Pojęcie „aktu zaskarżalnego” – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Skuteczna ochrona prawna – Skarga oparta na bezpodstawnym wzbogaceniu Unii]

(2020/C 287/03)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Czeska (przedstawiciele: O. Serdula, J. Vlácil i M. Smolek, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo M. Owsiany-Hornung i Z. Malůšková, następnie Z. Malůšková i J.-P. Keppenne, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans, M. L. Noort, M. H. S. Gijzen i J. Langer, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Czeska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Królestwo Niderlandów pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 408 z 12.11.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d’appel de Paris – Francja) – Santen SAS / Directeur général de l’Institut national de la propriété industrielle

(Sprawa C-673/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Produkt leczniczy stosowany u ludzi – Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych – Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 – Artykuł 3 lit. d) – Warunki wydania świadectwa – Uzyskanie pierwszego pozwolenia na dopuszczenie produktu do obrotu jako produktu leczniczego – Pozwolenie na dopuszczenie do obrotu dla nowego zastosowania terapeutycznego znanego składnika aktywnego]

(2020/C 287/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d’appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Santen SAS

Strona przeciwna: Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

Sentencja

Artykuł 3 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych należy interpretować w ten sposób, że pozwolenia na dopuszczenie do obrotu nie można uznać za pierwsze pozwolenie na dopuszczenie do obrotu w rozumieniu tego przepisu, jeżeli dotyczy ono nowego zastosowania terapeutycznego składnika aktywnego lub mieszaniny składników aktywnych, które były już przedmiotem pozwolenia na dopuszczenie do obrotu dla innego zastosowania terapeutycznego.

(¹) Dz.U. C 25 z 21.1.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunalul Specializat Mureș – Rumunia) – SC Raiffeisen Bank SA / JB (C-698/18), BRD Groupe Société Générale SA / KC (C-699/18)

(Sprawy połączone C-698/18 i C-699/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 93/13/EWG – Umowa kredytu konsumenckiego – Umowa w pełni wykonana – Stwierdzenie nieuczciwego charakteru warunków umowy – Powództwo o zwrot kwot nienależnie zapłaconych na podstawie nieuczciwego warunku umowy – Środki prawne – Powództwo podlegające wytoczeniu na podstawie przepisów ogólnych i dotyczące roszczenia, w stosunku do którego nie obowiązuje termin przedawnienia – Powództwo podlegające wytoczeniu na podstawie przepisów ogólnych i dotyczące roszczenia o charakterze osobistym i majątkowym, w stosunku do którego obowiązuje termin przedawnienia – Moment rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia – Obiektywna chwila powzięcia przez konsumenta wiedzy o istnieniu nieuczciwego warunku]

(2020/C 287/05)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Specializat Mureș

Strony w postępowaniach głównych

Strony skarżące: SC Raiffeisen Bank SA (C-698/18), BRD Groupe Société Générale SA (C-699/18)

Strony pozwane: JB (C-698/18), KC (C-699/18)

Sentencja

1) Artykuł 2 lit. b), art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które choć przewiduje, że roszczenie o stwierdzenie nieważności nieuczciwego warunku w umowie zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem nie podlega przedawnieniu, przewiduje termin na wytoczenie powództwa zmierzającego do powołania się na skutki restytucyjne tego stwierdzenia nieważności, o ile termin ten nie będzie mniej korzystny niż terminy dotyczące podobnych środków prawnych istniejących w prawie krajowym (zasada równoważności) oraz nie uczyni on wykonywania praw przyznanych przez porządek prawny Unii, w szczególności dyrektywę 93/13, praktycznie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym (zasada skuteczności).